

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
Velika Gorica, Trg kralja Tomislava 36

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Općinski sud u Velikoj Gorici, po sutkinji Ivani Klaić Žlepalo, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, OIB: 84397956623, A. Mihanovića 3, Zagreb protiv tuženika Mladena Galekovića, OIB: 34945484635, Velika Gorica, Trg kralja Petra Krešimira IV 10, kojeg zastupa punomoćnica Vesna Jurički, odvjetnica u Zagrebu, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 17. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnice po zaposlenju tužitelja i punomoćnice tuženika, 15. listopada 2026.

presudio je

I. Nalaže se tuženiku Mladenu Galekoviću, OIB: 34945484635, Trg kralja Petra Krešimira IV iz Velike Gorice da tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, A. Mihanovića 3, Zagreb, OIB: 84397956623, isplati iznos od 7.922,00 eura¹/ 59.688,31 kuna, sa zakonskim zateznim kamatama koje teku:

- na iznos od 4.627,05 eura²/34.862,51 kuna od 28. svibnja 2020. do isplate po stopi koja se određuje do 31. prosinca 2022., za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023., za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, od 30. prosinca 2023. do isplate, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

² Fiksni tečaj konverzije 7,53450

središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine

- na iznos od 3.294,95 eura³/24.825,80 kuna od 26. travnja 2022. do isplate po stopi koja se određuje do 31. prosinca 2022., za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023., za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, od 30. prosinca 2023. do isplate, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od petnaest dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 9.504,26 eura⁴/71.609,85 kuna s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim na iznos od:

- 791,13 eura⁵/ 5.960,77 kuna od 28. svibnja 2020. do isplate,

- 8.713,13 eura⁶/65.649,08 kuna od 26. travnja 2022. do isplate.

III. Svaka stranka te umješac snose svoje troškove parničnog postupka.

r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbe učinjena podneskom od 26. travnja 2022.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu radi isplate iznosa od 81.646,49 kuna/10.836,35 ⁷eura s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana podnošenja tužbe, 27. svibnja 2020. do isplate. U tužbi navodi da je njegov osiguranik Julije Štuban doživio

³ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

⁴ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

⁵ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

⁶ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

⁷ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

ozljedu na radu dana 7. kolovoza 2009. kao radnik tuženika na način da je ozlijeđen prilikom rada na svom radnom mjestu kada je kružnom pilom ozlijedio desnu šaku. Navedena ozljeda je od strane Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje priznata kao ozljeda na radu. Povodom navedenog štetnog događaja obavljen je i inspekcijski nadzor, kojim su utvrđeni propusti u primjeni propisa zaštite na radu. U postupku pred Prekršajnim sudom u Velikoj Gorici vlasnik obrta, Mladen Galeković je proglašen krivim jer nije osigurao sredstvo rada kojim je učinjena šteta, budući isto nije bilo u ispravnom stanju te je povrijedio odredbe Zakona o zaštiti na radu. S obzirom da je osiguranik tužitelja teško ozlijeđen prilikom rukovanja kružnom pilom, dakle strojem s povećanom opasnošću, poslodavac odgovara po pravilima o objektivnoj odgovornosti. Dalje je naveo da je zbog posljedica predmetnog štetnog događaja tužitelj rješenjem broj: 792644 od 20. svibnja 2014. priznao osiguraniku invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad koja je nastupila kao posljedica predmetnog štetnog događaja te da isplatom navedene invalidske mirovine tužitelj trpi daljnju štetu i to u razdoblju od 1. ožujka 2017. do 31. svibnja 2020. u iznosu od 81.646,49 kuna. Budući da tuženik odgovara tužitelju za štetu nastalu isplatom invalidske mirovine temeljem odredbe članka 161., a u vezi sa člankom 162. Zakona o mirovinskom osiguranju, a obzirom da je u pitanju rad sa strojem s povećanom opasnošću odgovara po principu objektivne odgovornosti, predlaže uvažiti tužbeni zahtjev.

1.1. Tužitelj je podneskom od 26. travnja 2022. preinačio tužbu na način da traži naknadu štete nastale isplatom invalidske mirovine osiguraniku Juliju Štubanu za razdoblje od 1. lipnja 2020. do 31. ožujka 2022. na način da konačno postavljenim tužbenim zahtjevom traži isplatu iznosa od 131.298,09 kuna/17.426,25 eura⁸, sa zateznim kamatama koje teku na iznos od 81.646,49 kuna/10.836,35⁹ eura od 28. svibnja 2020. do isplate i na iznos od 49.651,60 kuna/6.589,90¹⁰ eura od povišenja tužbenoga zahtjeva, 26. travnja 2022. do isplate.

1.2. Sud je preinaku dopustio raspravnim rješenjem od 28. ožujka 2023., a tuženik je istaknuo prigovor zastare na preinačeni dio.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ne spori da je osiguranik tužitelja Julije Štuban dana 7. kolovoza 2009. ozlijeđen dok je na kružnoj pili rezao komad palete. Oспорava da bi osiguranik tužitelja bio ozlijeđen prilikom rada na svom radnom mjestu, obzirom da je isti toga dana, kao i inače, bio raspoređen na poslovima radnog mjesta skladištara. Isto tako, poslovi rezanja drvenih paleta nisu u opisu njegovih poslova i radnih zadataka. Ne osporava da je u postupku pred Prekršajnim sudom u Velikoj Gorici tuženik oglašen krivim radi prekršaja iz članka 109. stavak 1. točka 7. Zakona o zaštiti na radu, ali osporava da je do ozljede osiguranika tužitelja došlo uslijed propusta tuženika u primjeni mjera zaštite na radu te ističe da je do ozljede na radu došlo grubom nepažnjom radnika, te na strani tuženika ne postoji krivnja i odgovornost za štetu. Naveo je da je osiguranik tužitelja radio na radnom mjestu skladištara, na kojem radnom mjestu je radio i na dan štetnog događaja te da je samovoljno, bez znanja nadređenog otišao u skladište-halu gdje se nalazi odložena kružna pila koja nije u

⁸ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

⁹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

¹⁰ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

upotrebi, te je samovoljno, bez ičijeg znanja i dopuštenja, bez da mu je itko dao radni zadatak otišao odrezati komad grede. Naveo je da tuženik može odgovarati za štetu samo ukoliko je radnika rasporedio i poslao da obavi neki posao za koji nije stručno osposobljen, a što ovdje nije slučaj. Dalje je naveo da je kružna pila na kojoj je došlo do ozljeđivanja osiguranika tuženika kupljena 2000. u svrhu pokretanja proizvodnje stolarije, koja nije nikada zaživjela i da ta kružna pila nije sredstvo rada koje se koristi i da nikada nije bila u upotrebi te da se ne nalazi i nikada se nije nalazila u proizvodnom pogonu, već u prostoru koji služi kao skladište. U tom skladištu nitko nije raspoređen u rad, a stroj je u to skladište odložen upravo zato jer se ne koristi. Stroj se nikada nije koristio iako se redovito atestira iz razloga da, ukoliko proizvodnja stolarije zaživi, stroj može biti stavljen u funkciju. Stroj nije bio uključen u struju i nije se nalazio u proizvodnom pogonu. Isti stroj je atestiran u srpnju 2009. zajedno s drugim strojevima, te je dobio atest da je u ispravnom stanju. Tako je i na dan ozljeđivanja radnika kružna pila bila u ispravnom stanju. Tuženik je istaknuo i prigovor promašene pasivne legitimacije navevši da je odredbom članka 162. stavak 2. Zakona o mirovinskom osiguranju određeno da ako je štetu uzrokovao radnik na radu ili u vezi s radom, odgovaraju poslodavac i radnik solidarno dok je odredbom članka 164. stavak 1. Zakona o mirovinskom osiguranju određeno da tužitelj ima pravo zahtijevati naknadu štete i izravno od društva za osiguranje kod kojeg je tuženik osiguran od odgovornosti za štetu. Oспорava pasivnu legitimaciju i iz razloga što je obrt tuženika prestao postojati prije podnošenja tužbe. Tuženik je također osporio uzročno posljedična veza između umirovljenja osiguranika tuženika i predmetnog štetnog događaja kao i da bi kod osiguranika tužitelja nastala profesionalna nesposobnost za rad, obzirom je isti sposoban za rad koji je i prije radio, a što je dijelom vidljivo iz nalaza i mišljenja vještaka na koji se tužitelj poziva. Oспорava i visinu tužbenog zahtjeva navodeći da mu uz tužbu nije dostavljen obračun na koji se poziva u tužbi. Naveo je da ukoliko sud nađe da tužitelju pripada pravo na isplatu naknade štete u vidu isplate invalidske mirovine, tada se imaju primijeniti odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 102/98., 127/00., 59/01., 109/01., 147/02., 117/03., 30/04., 177/04., 92/05., 43/07. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 79/07., 35/08., 40/10. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 121/10., 130/10. – pročišćeni tekst, 61/11., 114/11., 76/12. i 133/13.), odnosno odredbe Zakona koji je bio na snazi u vrijeme štetnog događaja, a kojim Zakonom je u članku 160. stavak 2. točka 1. određeno plaćanje u razmjernoj svoti, a ne u punom iznosu. Tuženik stavlja prigovor zastare potraživanja za razdoblje duže od tri godine prije podnošenja tužbe (tužba je podnijeta 27. svibnja 2020.), odnosno za razdoblje od 1. ožujka 2017. do 26. svibnja 2017.

3. Podneskom od 29. srpnja 2020. (list 63-64 spisa) u ovu parnicu umiješao se umješač Euroherc osiguranje d.d., OIB: 22694857747, Zagreb, Ulica grada Vukovar 282, te je naveo kako osporava odgovornost tuženika jer je osiguranik tužitelja Štuban Julije samovoljno pilio na kružnoj pili uslijed čega je došlo do ozljede. Naveo je da je osiguranik tužitelja skladištar, a bez znanja i odluke nadređenog je nakon radnog vremena samovoljno počeo koristiti radni stroj koji se nije nalazio u prostoriji u kojoj obavlja radne zadatke. Pri tome da je bio svjestan da nije osposobljen za rad na stroju na kojem se dogodila nezgoda, kao i da u opisu njegovog radnog mjesta nije rezanje neispravnih paleta. Nezgoda se nije dogodila za vrijeme radnog vremena i uslijed obavljanja poslova koji su osiguraniku tužitelja u opisu radnog mjesta, nije se dogodila u prostoru koji predstavlja radno mjesto, a pri tome nitko od nadređenih nije osiguraniku tužitelja dao da obavi radni zadatak zbog kojeg bi došlo do nezgode.

Osporio je da bi kod osiguranika nastala profesionalna nesposobnost za rad obzirom je isti sposoban za posao koji je i prije radio, a što je dijelom i vidljivo iz nalaza vještaka na koji se tužitelj poziva. Dalje je osporio istinitost, vjerodostojnost i pravomoćnost dostavljene dokumentacije kao i tvrdnju o izvršenim isplatama i navodni dokaz o načinu utvrđenja iznosa koji se potražuje ističući da potvrde koje su u dostavljene nemaju obilježja javne isprave. Osporio je visinu zahtjeva obzirom na to da je obvezni odnos nastao 2013. te po rješenju iz tada važećeg ZOMO-a tužitelj ima pravo samo na razmjerni iznos mirovine. Zaključno je naveo kako osporava osnovu i visinu zahtjeva kao i traženi tijek kamata.

3.1. Umješak se podneskom od 14. rujna 2022. protivio preinaci tužbe te je istaknuo prigovor zastare u odnosu na preinačeni dio tužbe u iznosu od 6.589,90¹¹ eura /49.651,60 kuna.

4. U dokaznom postupku sud je, imajući u vidu da stranke nisu osporavale vjerodostojnost preslika materijalne dokumentacije, izvršio uvid u izvadak iz obrtnog registra od 15. svibnja 2020. (list 4 spisa), prijavu o ozljedi na radu (list 5-6 spisa), presudu Prekršajnog suda u Velikoj Gorici poslovni broj: III-G-221-09 od 23. veljače 2010. (list 7-9 spisa), zapisnik o inspekcijskom nadzoru (list 10-12 spisa), optužni prijedlog Državnog inspektorata, Područna jedinica Zagreb (list 13 spisa), izjavu Julija Štubana (list 14 spisa), rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područne službe u Zagrebu, KLASA: UP/I 141-02/13-01/03315449811 od 20. svibnja 2014. (list 15-16 spisa), nalaz i mišljenje vještaka o invalidnosti Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područne službe u Zagrebu od 31. listopada 2013. (list 17-18 spisa), obrazac MRMS-R1 Ministarstva rada i mirovinskog sustava, Samostalnog sektora za reviziju nalaza i mišljenja vještaka od 4. listopada 2013. (list 19-20 spisa), presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj: P-6525/14-24 od 28. veljače 2017. (list 21-24, 41-44 spisa), obračun isplata Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Središnje službe – Sektora za pravne, opće i poslove gospodarenja imovinom Zavoda, Odjela za pravne poslove od 22. svibnja 2020. (list 25), policu osiguranja od opće odgovornosti broj: 802061047 EUROHERC osiguranja d.d. (list 31 i 49 spisa), ugovor o radu od 1. srpnja 2004. (list 32 i 50 spisa), svjedodžbu o zdravstvenoj sposobnosti od 2. travnja 2009. (list 33 spisa), opće podatke o osiguraniku s opisom poslova koje obavlja PPS-Galeković od 18. kolovoza 2010. (list 34 spisa), uvjerenje broj 437/84-09 Z o ispitivanju stroja ili uređaja s povećanim opasnostima Energoatest zaštite d.o.o. od 8. srpnja 2009. (list 35 spisa), zapisnik o ispitivanju primjene pravila zaštite na radu na strojevima i uređajima Energoatest zaštite d.o.o. od 8. srpnja 2009. (list 36-37 spisa), zapisnik Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj: P-6525/14-17 od 23. rujna 2016. (list 74-75 spisa), zapisnik Prekršajnog suda u Velikoj Gorici, poslovni broj III-G-221-09 od 19. siječnja 2010. (list 76-77 spisa), obračun isplata (list 86 spisa), izjavu za mišljenje o radnoj sposobnosti Julija Štubana PPS Galeković od 28. veljače 2013. i nalaz KBC Zagreb, Klinike za ortopediju Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu-poliklinika (list 103 spisa), izvod iz banke podataka doznačenih mirovinskih primanja (list 104-113, 116-121 spisa spisa), obračun isplata Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 26. travnja 2022. (list 115 spisa), izvadak iz obrtnog registra od 26. travnja 2022. (list 125

¹¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

spisa), te je izveden dokaz saslušanjem svjedoka Tomislava Haraminčića kao i vještačenje po vještaku medicine rada dr. medicine Josipu Silovski (list 260-265 spisa), te vještačenje po vještaku zaštite na radu Damiru Mikecu (list 289-293 spisa).

4.1. Sud nije izveo dokaz saslušanjem svjedoka Julija Štubana jer je u skladu s ovlaštenjem iz odredbe članka 295. stavak 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025 ; dalje ZPP) ocijenio da je na temelju ostalih izvedenih dokaza činjenično stanje dovoljno utvrđeno da se odluka može donijeti i bez saslušavanja navedenog svjedoka koji ujedno očito i izbjegava dolazak na glavnu raspravu jer se nije odazivao pozivima suda koje je uredno zaprimao.

5. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupnog postupka u skladu s odredbom članka 8. ZPP, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja prema tuženiku za isplatu iznosa od 131.298,09 kuna/17.426,25 eura¹² sa zateznim kamatama koje teku na iznos od 81.646,49 kuna/10.836,35 eura¹³ od 28. svibnja 2020. do isplate i na iznos od 49.651,60 kuna/6.589,90 eura¹⁴ od 26. travnja 2022. do isplate, na ime naknade štete, a koji iznos je tužitelj prethodno platio na ime troškova liječenja svoga osiguranika Julija Štubana, za ozljede koje je isti zadobio u štetnom događaju od 7. kolovoza 2009., a za koji štetni događaj je prema tvrdnji tužitelja odgovoran tuženik kao poslodavac tužiteljeva osiguranika.

7. Između stranaka je nesporno da je osiguranik tužitelja Julije Štuban bio zaposlenik tuženika u vrijeme nastanka štetnog događaja kao i sam nastanak štetnog događaja dana 7. kolovoza 2009.

8. Sporne su osnova i visina tužbenog zahtjeva, tijekom zakonskih zateznih kamata, pasivna legitimacija tuženika, te njegova odgovornost i je li kod osiguranika tužitelja nastupila profesionalna nesposobnost za rad. Dalje, sporno je i je li nastupila zastara u odnosu na potraživanja dospjela u razdoblju dužem od tri godine prije podnošenja tužbe, te je li nastupila zastara za preinačeni dio tužbe.

9. U odnosu na prigovor tuženika kojim ističe da tužitelj ima pravo potraživati naknadu štete zbog isplaćene invalidske mirovine svojem osiguraniku samo u razmjernom iznosu ukazuje se na to da se osnovanost zahtjeva Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje za naknadu štete na ime razmjernog dijela isplaćene invalidske mirovine njegovu osiguraniku ili obiteljske mirovine isplaćene članovima osiguranikove obitelji

¹² Fiksni tečaj konverzije 7,53450

¹³ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

¹⁴ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

prema društvu za osiguranje, ocjenjuje primjenom odredaba Zakona o mirovinskom osiguranju i to onog koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete koja tužitelju nastaje sukcesivno svakom mjesečnom isplatom mirovine pa svaka isplata za tužitelja predstavlja novu štetu slijedom čega se visina naknade te štete treba utvrđivati na temelju zakona koji je važio u vrijeme njezinog nastanka.

9.1. S obzirom na to da tužitelj u ovom postupku potražuje naknadu štete koja mu je nastala isplatom invalidske mirovine osiguraniku Juliju Štubanu u razdoblju od 1. ožujka 2017. do 31. ožujka 2022. u konkretnom slučaju primjenjuju se odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine" broj: 157/2013, 151/2014, 33/2015, 93/2015, 120/2016, 18/2018, 62/2018, 115/2018, 102/2019, 84/2021; dalje ZOMO) koji u odredbi članka 161. stavak 2. propisuje da naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz tog Zakona, obuhvaća novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na invalidsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje isplata invalidske mirovine, neovisno o činjenici naknadnog ispunjenja uvjeta na prijevremenu starosnu ili starosnu mirovinu. Stoga neosnovano tuženik ukazuje da se u konkretnom slučaju primjenjuju odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine" broj: 102/1998, 71/1999, 127/2000, 59/2001, 109/2001, 147/2002, 117/2003, 30/2004, 177/2004, 92/2005, 43/2007, 79/2007, 35/2008, 94/2009, 40/2010, 121/2010, 139/2010, 61/2011, 114/2011, 76/2012, 112/2013, 133/2013) koje propisuju da naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati obuhvaća novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na mirovinu u razmjernoj svoti.

10. U odnosu na prigovor umješšača na tijek kamata, a koji prigovor je iznesen paušalno, ukazuje se na to da prema odredbi članka 165. stavak 3. ZOMO tužitelj ima pravo na zateznu kamatu na svotu potraživanja na ime naknade štete, u visini određenoj zakonom, a koja kamata teče od idućeg dana nakon isteka roka određenog u pozivu odgovornoj osobi da naknadi štetu. S obzirom na to da u konkretnim slučaju tužitelj nije ni tvrdio da se prije podnošenja ove tužbe obratio odgovornoj osobi radi naknade štete, pravilno potražuje zakonske zatezne kamate od dana podnošenja tužbe.

11. U odnosu na prigovor tuženika da uz tužbu nije dostavljen obračun štete i prigovor umješšača da potvrde tužitelja o izvršenim isplatama nemaju obilježja javnih isprava ukazuje se na to da je tužitelj prije zaključenja prethodnog postupka, a nakon što su tuženik i umješšač prigovorili obračunu, u spis dostavio Obračun isplata (list 86 spisa) i izvode iz banke podataka doznačenih mirovinskih primanja (list 104-113 spisa) nakon čega tuženik i umješšač više nisu isticali prigovore na obračun i vjerodostojnost te dokumentacije niti su predlagali dokaze kojima bi te isprave osporili. Stoga, iako je tuženikovo shvaćanje da isprave koje tužitelj prilaže nemaju snagu javnih isprava pravilno, one imaju značaj (obične) isprave, pa kao takve predstavljaju valjano dokazno sredstvo koje treba cijeliti u sklopu ostalih provedenih dokaza pa samo zbog toga što tužiteljeve isprave o plaćanju nemaju značaj javnih isprava, to ne znači da te isprave nisu adekvatan dokaz o isplatama mirovine. Naime, kao dokaz u parničnom postupku može poslužiti sve ono iz čega se može crpiti saznanje o relevantnim činjenicama, pa to mogu biti i obračuni mirovine tužitelja i isprave koje je izdao.

12. U odnosu na prigovor zastare ističe se da se u konkretnom slučaju radi o potraživanju naknade štete, a ne o regresnom potraživanju, pa to potraživanje zastarijeva u roku od tri godine, a kako je to propisano odredbom članka 230. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022). Riječ je o stvarnoj šteti koja nastaje sukcesivno svakom mjesečnom isplatom mirovine, jer tim isplatama dolazi do umanjenja imovine tužitelja, pa tada počinje teći i zastara naknade štete za pojedina davanja. Navedeno je u skladu i sa shvaćanjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženom u odlukama Rev-110/10 od 16. veljače 2011. i Rev-3078/14 od 28. veljače 2018. Dakle, tužitelju šteta nastaje tek isplatom mirovine (tada mu je imovina umanjena) i tim trenutkom (trenutkom isplate) nastaje i dospijeva njegovo potraživanje prema osobi odgovornoj za štetu.

12.1. S obzirom na to da tužitelj u ovom postupku traži naknadu štete koja mu je nastala isplatama invalidske mirovine u razdoblju od 1. ožujka 2017. do 31. svibnja 2020., imajući u vidu da je tužba podnesena 27. svibnja 2020., to su u zastari iznosi koje je tužitelj na ime invalidske mirovine isplatio do 27. svibnja 2017., odnosno zaključno sa 26. svibnja 2017.

12.2. Prema odredbi članka 95. stavak 1. ZOMO, mirovine i druga primanja iz mirovinskog osiguranja utvrđuju se u mjesečnoj svoti i isplaćuju unatrag. Stoga bi u zastari bili iznosi naknade štete za invalidsku mirovinu isplaćeni za veljaču, ožujak i travanj 2017. koji su isplaćeni početkom ožujka, travnja i svibnja imajući u vidu i općepoznatu činjenicu da se mirovine isplaćuju početkom mjeseca za prethodni mjesec. Uvidom u podatke iz banke podataka doznačenih mirovinskih primanja (listovi 104 i 105 spisa) koje tuženik nije osporavao, sud je utvrdio da je tužitelj svom osiguraniku za veljaču 2017. isplatio iznos mirovine od 1.969,88 kuna/ 261,45 eura¹⁵, za ožujak 2017. isplatio mu je iznos mirovine od 2.008,25 kuna/266,53 eura¹⁶ te mu je za travanj 2017. isplatio iznos mirovine od 1.982,67 kuna/263,15 eura¹⁷. Stoga je sud utvrdio da je u zastari iznos od 5.960,77 kuna/791,13 eura¹⁸ s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama zbog čega je u tom dijelu odbio tužbeni zahtjev prihvativši osnovanim tuženikov prigovor zastare.

12.3. Preinačenim tužbenim zahtjevom istaknutim u podnesku od 26. travnja 2022. tužitelj traži naknadu štete koja mu je nastala isplatama invalidske mirovine u razdoblju od 1. lipnja 2020. do 31. ožujka 2022. pa u odnosu na preinačeni dio tužbe nije nastupila zastara jer nije protekao trogodišnji zastarni rok te se u tom dijelu umješačev prigovor zastare ukazuje neosnovanim.

13. Odredbom članka 161. stavak 1. Zakon o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine" broj: 157/2013, 151/2014, 33/2015, 93/2015, 120/2016, 18/2018, 62/2018, 115/2018, 102/2019, 84/2021; dalje ZOMO) zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete

¹⁵ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

¹⁶ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

¹⁷ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

¹⁸ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju. Naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ovoga Zakona, obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja: 1. novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na invalidsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje isplata invalidske mirovine, neovisno o činjenici naknadnog ispunjenja uvjeta na prijevremenu starosnu ili starosnu mirovinu, 2. novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na obiteljsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje isplata obiteljske mirovine bez obzira na to bi li umrli osiguranik, da je živ, ispunio uvjete za ostvarivanje prava na prijevremenu ili starosnu mirovinu 3. novčana davanja na osnovi priznatog prava na naknadu zbog tjelesnog oštećenja 4. troškove profesionalne rehabilitacije, kao i novčane naknade u vezi s korištenjem tog prava (stavak 2.)

13.1. Odredbom članka 162. stavak 1. ZOMO, Zavod ima pravo na naknadu štete od osobe koja je prouzročila smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, djelomičan ili potpuni gubitak radne sposobnosti, tjelesno oštećenje ili smrt osigurane osobe. Prema odredbi članka 162. stavak 3. ZOMO, za štetu iz stavka 1. tog članka odgovara poslodavac ako je šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu, odnosno mjere za zaštitu građana.

14. Odredbom članka 13. Zakona o zaštiti na radu („Narodne novine“ broj: 59/1996, 94/1996, 114/2003, 100/2004, 86/2008, 116/2008, 75/2009; dalje ZZR) koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štetnog događaja, propisano je da je poslodavac odgovoran za organiziranje i provođenje zaštite na radu radnika u svim dijelovima organizacije rada i u svim radnim postupcima (stavak 1.), neovisno o tome je li u tu svrhu zaposlio jednog ili više stručnjaka zaštite na radu ili je obavljanje poslova zaštite na radu ugovorio s osobom ovlaštenom za obavljanje tih poslova (stavak 2.).

14.1. Odredbom članka 15. ZZR propisano je da poslodavac odgovara radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu, profesionalnom bolešću ili bolešću u svezi s radom po načelu objektivne odgovornosti, na koju ne utječu propisane obveze radnika u području sigurnosti i zdravlja na radu. Iznimno od stavka 1. toga članka, poslodavac se može osloboditi odgovornosti ili se njegova odgovornost može ograničiti prema općim propisima obveznog prava, ako se radi o događajima nastalim zbog izvanrednih i nepredvidivih okolnosti, odnosno više sile, a na koje poslodavac unatoč njegovoj dužnoj pažnji nije mogao utjecati (stavak 2.).

15. S tim u svezi valja reći da u postupku nije bilo sporno da je tuženik poslodavac tužiteljeva osiguranika te da je isti s obzirom na citirane zakonske propise pasivno legitimiran za ostvarenje tužiteljeva zahtjeva za naknadu štete.

15.1. Također, nije bilo sporno ni da je tuženik u vrijeme predmetnog štetnog događaja bio obrtnik, pa on, neovisno o činjenici je li eventualno u međuvremenu i odjavio obrt, odgovara za obveze nastale u obavljanju obrta. Naime, okolnost da je obrt prestao, ne

oslobađa bivšeg vlasnika obrta koji je prestao obveze proizašle iz njegove djelatnosti, a u konkretnom slučaju štetni događaj se dogodio u vrijeme kada je tuženik poslovao kao obrt, a što ni ne spori.

15.2. Pritom valja istaknuti da tuženik selektivno citira odredbu članka 164. stavak 1. ZOMO kada navodi da je: "Člankom 164. stavak 1. Zakona o mirovinskom osiguranju određeno je da tužitelj ima pravo zahtijevati naknadu štete i izravno od društva za osiguranje kod kojeg je tuženik osiguran od odgovornosti za štetu.", a budući da navedena odredba u svojem punom sadržaju glasi: "Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima iz članka 161. ovoga Zakona i izravno od društva za osiguranje kod kojega su vlasnici, odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu (izvorno pravo na naknadu štete). Dakle, u konkretnom slučaju tuženik ne može s uspjehom osporavati svoju pasivnu legitimaciju pozivom na navedenu odredbu jer se u konkretnom slučaju ne radi o ozljedi na radu šteti nastaloj u prometu.

16. Prema odredbi članka 43. stavak 1. ZZR poslodavac mora osigurati odgovarajuća zaštitna sredstva i skrbiti da ih radnici koriste pri obavljanju poslova. Poslodavac je dužan osigurati da sredstva rada i osobna zaštitna sredstva u svakom trenutku budu u ispravnom stanju (stavak 2). Poslodavac ne smije staviti u uporabu sredstva rada i osobna zaštitna sredstva ako nisu izrađena u skladu s propisima zaštite na radu i ako nisu ispravna (stavak 3.). Poslodavac je dužan isključiti iz uporabe sredstva rada i osobna zaštitna sredstva na kojima nastanu promjene zbog kojih postoji opasnost po sigurnost i zdravlje radnika (stavak 4.). Poslodavac je obavezan poduzeti potrebne mjere kako bi se osiguralo da pristup područjima s posebnim opasnostima i štetnostima imaju samo radnici koji su dobili odgovarajuće upute i zaštitna sredstva (stavak 5.).

17. Prema odredbi članka 77. ZZR radnik je dužan obavljati poslove s dužnom pozornošću te pri tome voditi računa o svojoj sigurnosti i zdravlju, kao i sigurnosti i zdravlju drugih osoba na radu. Smatra se da radnik radi s dužnom pozornošću kada poslove obavlja sukladno znanjima koje je stekao tijekom osposobljavanja za rad na siguran način te uputama poslodavca, odnosno njegovog ovlaštenika i to na način da prije početka rada pregleda mjesto rada te o uočenim nedostacima izvijesti poslodavca ili njegovog ovlaštenika, pravilno upotrebljava strojeve, aparate, alate, opasne tvari, transportnu opremu i druga sredstva rada, pravilno upotrebljava propisanu osobnu zaštitnu opremu koju je nakon uporabe dužan vratiti na prikladno mjesto, pravilno upotrebljava i svojevrijedno ne isključuje, ne vrši preinake i ne uklanja sigurnosne naprave na uređaju koje koristi (stroj, aparat, alat, postrojenje, zgrada), odmah obavijesti poslodavca i osobu iz članka 18.a ovoga Zakona o svakoj situaciji koju smatra ozbiljnom i neposrednom opasnošću za sigurnost i zdravlje radnika, kao i o nepostojanju ili nedostatku uputa koje su dane za takvu situaciju, posao obavlja sukladno pravilima struke te propisanim uputama, prije napuštanja mjesta rada ostavi sredstva rada u takvom stanju da ne ugrožavaju druge radnike i sredstva rada, surađuje s poslodavcem, osobom iz članka 18.a ovoga Zakona i povjerenikom za zaštitu na radu.

18. Odredbom članka 78. stavak 3. ZZR propisano je da je radnik dužan odmah izvijestiti poslodavca ili njegovog ovlaštenika te svojeg povjerenika o svakoj činjenici za koju opravdano smatra da predstavlja neposrednu opasnost po sigurnost i zdravlje kao i o bilo kojem nedostatku u sustavu zaštite na radu.

19. Radi utvrđivanja sporne činjenice tuženikove odgovornosti za nastanak štetnog događaja i za štetu zbog neprovođenja mjera zaštite na radu te utvrđenja je li u konkretnom slučaju radnik Julije Štuban obavljao rad na siguran način, sud je, osim uvidom u materijalnu dokumentaciju u spisu, izveo dokaz vještačenjem po vještaku medicine rada dr. sc. Josipu Silovski (list 261-265 spisa), vještačenjem po vještaku zaštite na radu Damiru Mikecu (list 289-293 spisa) te je saslušao svjedoka Tomislava Haraminčića (list 149-151 spisa).

20. Uvidom u Zapisnik o inspekcijskom nadzoru od 25. kolovoza 2009. (list 10-12 spisa) sud je utvrdio da je do nesreće na radu došlo u prizemnoj poslovnoj građevini poslodavca koja se koristi za skladištenje drvenog materijala pripremljenog za proizvodnju, a u kojoj su smješteni i strojevi za obradu drva koji nisu uključeni u proizvodni proces, da se ozljeda osiguranika tužitelja dogodila na kružnoj pili koja u vrijeme nastanka štetnog događaja nije bila u ispravnom stanju jer na njoj nije bilo razdvojnog klina i zaštitne naprave lista kružne pile, da je osiguranik tužitelja tog dana obavljao poslove procesa sušenja drva u sušari, punjenje i pražnjenje sušare, nadzor nad kotlovnicom i pakiranje briketa te prijevoz robe viličarem iz sušare u pogon parketare, kao i da je osiguranik tužitelja u vrijeme nastanka štetnog događaja imao radno odijelo i cipele u ispravnom stanju. Dalje iz zapisnika proizlazi da je osiguranik tužitelja po završetku poslova odvoza robe iz sušare u proizvodnju želio popraviti tri komada oštećenih drvenih paleta na koje se slažu drveni briketi i u tu svrhu je uzeo komad hrastove grede debljine 65mmx65mm dužine 27cm a koju je trebao suziti na 45mm za što se poslužio predmetnom kružnom pilom i nakon što je prepilio oko tri četvrtine dužine list kružne pile podigao mu je hrastovu gredu koju je pilio sa stola pile, a on se nehotice želio desnom rukom zaštititi od udara drvene grede u tijelo te su prilikom pomaka desne ruke prsti desne šake došli u dodir sa zubima rotirajućeg lista pile i ozlijedili ga. Također je uvidom u Zapisnik utvrđeno da osiguranik tužitelja Julije Štuban za rad na kružnoj pili nije ispunjavao uvijete za obavljanje poslova s posebnim uvjetima rada i to stručnu osposobljenost, a nije utvrđeno zdravstveno stanje i psihičke sposobnosti radnika.

21. Uvidom u presliku izjave osiguranika tužitelja Julija Štubana na listu 14 spisa sud je utvrdio da je osiguranik tužitelja dana kada se dogodila predmeta nesreća na radu oko 12:45 sati ušao u prostor stare stolarije koja se koristi kao pomoćno skladište i u kojoj se nalazi stolarski stroj-kružna pila na kojem se dogodila ozljeda, a koji se povremeno koristi za sitnije prepravke na drvenim daskama ili elementima, da se nesreća dogodila kada je želio prepraviti komad hrastovog elementa na način da je za vrijeme rezanja rotirajući list pile dignuo element te je on, da se zaštititi od udarca u glavu desnom rukom stisnuo element uslijed čega su mu prsti desne šake došli u dodir sa zubima rotirajućeg lista pile, kao i da pila na kojoj je došlo do ozlijede u trenutku ozljeđivanja nije imala razdjelni klin i zaštitnu kapu.

22. Svjedok Tomislav Haraminčić saslušan na ročištu održanom 14. prosinca 2023. u svom je iskazu naveo da je u vrijeme ozlijeđe Julije Štubana bio na godišnjem odmoru jer je bilo vrijeme kolektivnih godišnjih odmora, a kod poslodavca su bila organizirana dežurstva. Da je u to vrijeme, Julije Štuban bio na poslu, radio na mjestu skladištara za sušenje drveta. Da je njegov posao uključivao rad na mjestu sušioničara, punjenje sušare te da njegov posao nije bio u proizvodnji niti za strojem niti je za takve poslove bio obučen. Nekih drugih neposrednih saznanja o samom ozljeđivanju Julije Štubana nema, a naknadno je po dolasku sa godišnjeg odmora odrađivao tehničke stvari sa inspekcijom zaštite na radu. O događaju mu je poznato dalje iz iskaza Julija Štubana i ljudi koji su bili prisutni u pogonu. Može reći, da je iz tih iskaza čuo puno neprovjerenih informacija, zbog čega ih zapravo smatra i špekulativnima. Tako mu je, na primjer, Julije Štuban rekao da je kritične zgode popravljao paletu, zbog čega je pilio dasku, dok su mu drugi rekli da je zapravo radio kolce za paradajz. Na poseban upit suda, svjedok je naveo kako je u to vrijeme sam proizvodni pogon bio smješten na oko 30.000 metara² i da su različite jedinice bile odvojene jedne od drugih. Konkretno, radni pogon u kojem je radio Julije Štuban, tzv. „sušara“, sastojao se od dvije jedinice, koje nisu bile jedna uz drugu, već je između njih, odnosno na putu od jedne do druge bio smješten pogon koji je bio predviđen za izradu stolarije i u kojem su stajali strojevi za tu namjenu, ali taj pogon u trenutku nezgode, nije bio u pogonu i nije se koristio. Naveo je, kako je taj pogon, iako se nije koristio, bio otključan i svima dostupan te da je praksa bila da se zaključava samo prostorije u kojima se nalaze neki vrijedni strojevi ili zalihe. Na poseban upit suda naveo je kako je kod tuženika radio na mjestu stručnjaka zaštite na radu, da radnike nisu upozoravali da ne smiju ulaziti u proizvodni pogon u kojem se nalazila pila na kojoj se ozlijedio Julije Štuban, jer se nije radilo o nekom opasnom mjestu u smislu da je to bilo gradilište, već je to bila zgrada koja je bila ispravna i opremljena, da je zgrada bila uključena na strujnu mrežu, a da se pila uključivala u struju putem utičnice. Dalje je naveo da taj pogon zapravo nikada niti nije pušten u rad, niti su ti strojevi korišteni, a pila nije bila atestirana niti puštena u pogon. Naveo je kako u firmi nije bilo uobičajeno da neki radnik radi tuđi posao ili da ide na tuđe radno mjesto. Pojasnio je, da u vrijeme kada su svi bili u firmi, odnosno kada nije bilo vrijeme godišnjih odmora, da je običaj bio, ako je netko trebao da mu se napravi nešto što nije u opisu njegova posla, da je otišao kod osobe čiji je to posao bio i ta osoba bi mu onda to i napravila. Iz tog razloga mu je čudno zašto bi netko čak i u dobroj namjeri išao koristiti stroj za koji nije obučen kako se na njemu radi. Na poseban upit suda, svjedok je naveo, da se pogon u kojem se nalazila pila, iako nije bio pušten u rad, redovito kontrolirao u smislu da se provjeri da li je nešto ukradeno i da li je sve na mjestu, jer je u firmi bila velika fluktuacija ljudi. Također je naveo kako nikada nije vidio ni jednog radnika da radi na predmetnoj pili, a čini mu se da je stroj nabavljen oko 2001. Naveo je, kako neovisno o tome što pogon u kojem je bila pila nikada nije pušten u rad, isti nije bio zaključan, jer to nije bila praksa u firmi. Na posebno pitanje punomoćnice tužitelja, svjedok je naveo kako je i dalje zaposlenik kod tuženika, s time, da je u vrijeme štetnog događaja tuženik bio obrt, a nakon toga, je preoblikovan u društvo s ograničenom odgovornošću, da je u vrijeme štetnog događaja u firmi ukupno bilo zaposleno stotinjak ljudi, a samo su u vrijeme godišnjeg odmora i vrijeme nastanka štetnog događaja, u firmi bili noćni čuvar i pet radnika. Na daljnji upit punomoćnice tužitelja svjedok je odgovorio kako je po njegovom mišljenju sušara proces proizvodnje i da radno mjesto na pili na kojoj je ozlijeđen Julije Štuban nije bilo njegovo radno mjesto niti radno mjesto bilo kojeg radnika, a s obzirom na to da niti jedan radnik nije bio raspoređen na to radno mjesto, jer ono nije bilo u funkciji.

23. Stalni sudski vještak za medicine rada dr. Josip Silovski u svom nalazu i mišljenju od 1. prosinca 2024. (list 261-265 spisa) naveo je da je utvrdio da je osiguranik tužitelja Julije Štuban 7. kolovoza 2009., doživio ozljedu na radu, cirkularom zbog čega je liječen u KB Dubrava od 7. kolovoza 2009. do 12. kolovoza 2009., pod dijagnozom: otvoren prijelom srednjeg članka II, III, i V prsta desne ruke, amputatio i zgnječenje IV prsta desne ruke, sectio tendo m., ext., digg II- V desno, sectio nervus digg II-V desno, amputatio dig. IV desno, ostheosynthesis digg., II et III tendoraphia tendo m. ext., digg II et III et neuroraphia n., digg. -arthrodesis art., PIP dig. V, te da mu je priznata ozljeda na radu. Vještak je naveo da je osiguranik tužitelja liječen fizikalnom terapijom i operiran u više navrata, ali da su usprkos svemu zaostale su posljedice i to: stanje poslije amputacije IV prsta u predjelu srednjeg članka proximalnog djela medijalne falange, ankiloza DIP-a V prsta, deformacija srednje falange V prsta, jaka kontraktura PIP-a i DIP-a III prsta desno, kontraktura DIP-a kažiprsta desno. Vještak je naveo da je, uzimajući u obzir stanje desne šake nakon ozljede na radu od 7. kolovoza 2009. kod osiguranika tužitelja nastupila profesionalna nesposobnost za rad za poslove koji zahtijevaju spretnost i GMS desne šake, poslovi vozača viličara, no da još uvijek može raditi na poslovima i radnim zadacima u okviru svoje stručne spreme i to lakše i srednje teške fizičke poslove koji ne zahtijevaju preciznost, punu snagu i spretnost desne šake, kao i da je uzrok profesionalnoj nesposobnosti za rad u omjeru od 100% ozljeda na radu, pri čemu je invalidnost osiguranika tužitelja nastupila 14. veljače 2013.

23.1. Navedeni sudski vještak svoj nalaz i mišljenje iznio je i usmeno na glavnoj raspravi održanoj 17. rujna 2026. te je u cijelosti ostao kod svog nalaza i mišljenja od 4. prosinca 2024. kao i odgovora na prigovor tuženika od 22. siječnja 2025. Vještak je naveo kako nije pregledavao osiguranika tužitelja jer za to nije bilo potrebe jer su svi relevantni podaci za izradu vještačenja bili dostupni u spisu predmeta, a osim toga istovrsnim slučajevima već je imao iskustvo da osiguranici tužitelja se i ne žele odazivati u regresnim parnicama. Na daljnji upit odakle mu podaci o opisu poslova koje je obavljao osiguranik tužitelja vještak je naveo kako je podatke o tome koristio iz spisa predmeta tužitelja, dakle ne iz ovog sudskog spisa već iz podataka Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje. Vještak je pojasnio da se radi o dokumentu Opis poslova koji je izdao poslodavac. Na daljnji upit vještak je naveo kako se kod osiguranika tužitelja operacijama stanje njegove šake nije uspjelo popraviti u cijelosti te da je stanje olakšano provođenjem fizikalnih terapija. Na daljnji upit jesu li onda daljnje operacije bile potrebne vještak je odgovorio da to nije u njegovoj domeni vještaka medicine rada već u domeni plastičnog kirurga. Na daljnji upit bi li kod osiguranika tužitelja uvjeti za umirovljenje zbog invalidnosti uslijed predmetne ozljede bili ispunjeni već i nakon prve operacije, vještak je naveo da su ozljede kod osiguranika tužitelja bile zaista teške i da takvo stanje ima svoj tijek te da bi vrlo vjerojatno nastupila invalidnost i to možda sa većim brojem ograničenja da se nisu obavljale naknadne operacije. Na upit suda jesu li ozljede osiguranika tužitelja u uzročno-posljedičnoj vezi sa utvrđenim invaliditetom vještak je odgovorio da jesu.

24. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje sudskog vještaka dr. Josipa Silovski jer ga je ocijenio objektivnim i stručnim te je slijedom navedenog nalaza i mišljenja na koje ni stranke nisu imale primjedbi utvrdio da je kod osiguranika tužitelja uslijed ozljede na radu od 7. kolovoza 2009. nastala profesionalna nesposobnost za rad uz preostalu radnu sposobnost kojoj je u omjeru od 100% uzrok ozljeda na radu.

25. Stalni sudski vještak za strojarstvo i zaštitu na radu Damir Mikec u svom pisanom nalazu i mišljenju od 4. prosinca 2025. (list 289-293 spisa) u bitnome je naveo da radni proces nije proveden u skladu s pozitivnim zakonskom propisima Zakona o zaštiti na radu. Vještak je naveo da radnik Julije Štuban nije bio stručno osposobljen za obavljanje poslova s posebnim uvjetima rada, a da je rad na kružnoj pili posao s posebnim uvjetima rada prema Zakonu o zaštiti na radu i da takve poslove mogu obavljati samo radnici koji osim općih uvjeta za zasnivanje radnog odnosa ispunjavaju i posebne uvjete glede dobi života, spola, stručnih sposobnosti, zdravstvenoga, tjelesnog ili psihičkog stanja i sposobnosti, a poslodavac ne smije rasporediti radnika na poslove s posebnim uvjetima rada ako prethodno na propisani način nije utvrđeno da radnik ispunjava potrebne uvjete. Također, da poslodavac ne smije staviti u uporabu sredstva rada ako nisu izrađena u skladu s propisima zaštite na radu i ako nisu ispravna. Poslodavac je dužan isključiti iz uporabe sredstva rada na kojima nastanu promjene zbog kojih postoji opasnost po sigurnost i zdravlje radnika. Vještak je mišljenja da poslodavac nije tako postupao te je radio suprotno članku 43 stavak 3. i 4. Zakona o zaštiti na radu. Vještak je također naveo i da je prema Zakonu o zaštiti na radu obveza radnika da poslove obavlja s dužnom pažnjom, te pri tome vodi računa o svojoj sigurnosti i zaštiti zdravlja, kao i sigurnosti i zaštiti zdravlja ostalih radnika, koje mogu ugroziti njegovi postupci ili propusti na radu i pri čemu se smatra da radnik radi dužnom pažnjom kada poslove obavlja u skladu sa znanjima i vještinama koje je stekao tijekom osposobljavanja za rad na siguran način te kada radi po uputama poslodavca, odnosno njegovog ovlaštenika i da pravilno koristi sredstva rada. Vještak je naveo da je mišljenja da stradali radnik, Julije Štuban, nije tako postupao, već je postupao suprotno odredbi članka 77. Zakona o zaštiti na radu. Zaključno je vještak naveo da u trenutku nastanka štetnog događaja, poslodavac, vlasnik obrta Mladen Galeković nije provodio sve potrebne mjere zaštite na radu prema tada važećem Zakonu o zaštiti na radu i Pravilniku o zaštiti na radu pri mehaničkoj preradi i obradi drveta i sličnih materijala dok stradali radnik Julije Štuban nije vodio brigu o svojoj sigurnosti, jer je rabio kružnu pilu bez zaštitne naprave (zaštitne kape) i razdvojnog klina te je tako postupao suprotno pozitivnim odredbama Zakona o zaštiti na radu, a te okolnosti su dovele do štetnog događaja i teškog stradavanja radnika. U konkretnom slučaju, a vezano za predmetni štetni događaj u kojem je radnik Julije Štuban, prilikom izvođenja piljenja hrastove gredice na kocke za umetanje, u drvenu paletu, zadobio tešku tjelesnu ozljedu, vještak je naveo da je mišljenja da je do štetnog događaja došlo zbog nestručnog rada radnika Julije Štubana.

25.1. Na takav nalaz i mišljenje tuženik je imao primjedbe na koje je vještak odgovorio podneskom od 26. srpnja 2026. (list 306-307 spisa) i podneskom od 11. rujna 2025 (list 313 spisa). Vještak je u očitovanjima na primjedbe stranaka naveo da je i dalje mišljenja da u trenutku nastanka štetnog događaja nisu poštivana osnovna pravila zaštite na radu koja se odnose na pilenje hrastove gredice na kocke koje je izvodio stradali Julije Štuban. Naveo je da je obveza poslodavca da ne smije staviti u uporabu sredstvo rada ako nije izrađeno u skladu s pravilima zaštite na radu i ako nije ispravno te obveza da u svakom trenutku osigura ispravna sredstva rada, a čim utvrdi da je na njima došlo do promjene zbog kojih postoji opasnost za sigurnost i zdravlje radnika, dužan ih je isključiti iz uporabe. U konkretnom slučaju da stradali radnik, Julije Štuban u trenutku nastanka štetnog događaja nije bio stručno osposobljen za rad na kružnoj pili dok je na kružnoj pili bila demontirana zaštitna naprava i nije bilo razdvojnog klina. Vještak je ponovio zaključak da je prilikom piljenja hrastove gredice bilo propusta od

strane tuženika koji nije prije nastanka štetnog događaja provodio sve potrebne mjere zaštite na radu prema tada važećem Zakonu o zaštiti na radu kao i Pravilniku o zaštiti na radu pri mehaničkoj preradi i obradi drveta i sličnih materijala dok je stradali radnik Julije Štuban samovoljno, bez naloga tuženika pustio u rad neispravnu kružnu pilu koja nije bila u proizvodnom pogonu i takvim postupanjem nije vodio brigu o svojoj sigurnosti, te je tako postupao suprotno pozitivnim odredbama Zakona o zaštiti na radu, zbog čega je došlo do štetnog događaja i teškog stradavanja.

25.2. Stalni sudski vještak za strojarstvo i zaštitu na radu Damir Mikec svoj nalaz i mišljenje iznio je usmeno na ročištu za glavnu raspravu održanom 10. veljače 2026. te je naveo da u cijelosti ostaje kod svojeg pisanog nalaza i mišljenja od 9. lipnja 2025. i pisanog očitovanja od 11. rujna 2025. na primjedbe tuženika. Na poseban upit punomoćnice tužitelja je li poslodavac u konkretnom slučaju poduzeo sve mjere zaštite na radu propisane zakonom odgovorio da u prvom redu da ozlijeđeni radnik uopće nije bio raspoređen na poslove prilikom obavljanja kojih je nastupila ozljeda i da ozlijeđeni radnik nije bio stručno osposobljen za obavljanje poslova sa predmetnom pilom dok je bio stručno osposobljen za obavljanje rada na radnom mjestu vozača viljuškara. Također, da smatra da je ozlijeđeni radnik samoinicijativno pristupio obavljanju posla na predmetnoj pili kojom prilikom je došlo do ozljede jer vještak nije utvrdio da bi stradali radnik bio raspoređen na posao obavljanja rada s kružnom pilom već da, iako je za osiguranika tužitelja u ugovoru o radu navedeno da obavlja poslove u pilani, iz svjedodžbe o zdravstvenoj sposobnosti proizlazi da je taj radnik bio raspoređen na poslove skladištara viličarista prema Pravilniku o poslovima s posebnim uvjetima rada. Na upit suda je li pila u trenutku ozljeđivanja osiguranika tužitelja bila ispravna i bi li do ozljede osiguranika tužitelja ili kojeg drugog radnika koji bi i bio stručno osposobljen za obavljanje rada na predmetnoj pili, moglo doći uslijed korištenja takve pile, vještak odgovara kako je utvrdio da u tom trenutku pila nije bila ispravna, da ne može utvrditi je li ona bila uključena u struju ili ne i da postoji mogućnost da bi do ozljede osiguranika tužitelja, pa drugog i osposobljenog radnika došlo uslijed rukovanja takvom neispravnom pilom. Na daljnji upit suda da pojasni mehanizam i dinamiku ozljeđivanja prilikom rada na predmetnoj pili odgovara da je s noža predmetne pile bio skinut štitnik koji onemogućava da prsti ili ruke osobe koja rukuje tom pilom dođu u doticaj s nožem i da dođe do ozljede. Na upit suda je li predmetni stroj odnosno pila bila označena kao stroj koji nije u uporabi i ne smije se koristiti vještak odgovara da on zaključak o tome može izvesti samo na temelju Zapisnika o inspekcijskom nadzoru (list 10-12 spisa) i podataka u spisu iz kojih proizlazi da je stroj bio u zasebnoj prostoriji. Na poseban upit punomoćnice tuženika sadrži li dokument nazvan Opći podaci o osiguraniku s opisom poslova koje obavlja (list 52 spisa) opis poslova na koje je osiguranik tužitelja bio raspoređen vještak je odgovorio kako je iz tog dokumenta razvidno da je sastavljen 18. kolovoza 2010., dakle nakon ozljede osiguranika tužitelja i da s aspekta zaštite na radu, za njega kao vještaka taj dokument u odnosu na predmetni štetni događaj nema nikakvu važnost. Na daljnji upit punomoćnice tuženika jesu li u tim Općim podacima o osiguraniku na listu 52 spisa navedeni poslovi koje je obavljao osiguranik tužitelja u vrijeme kada je taj dokument izdan dakle 2010. vještak je naveo da su opisani poslovi, ali da se radi o dokumentu nastalom nakon štetnog događaja.

26. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje navedenog vještaka s obzirom na to da je vještak u cijelosti postupio sukladno zadatku koji mu je odredio sud, da je dan po

stručnoj osobi nakon izvršenog uvida u cjelokupnu dokumentaciju spisa, da je valjano obrazložen i dan u suglasju s pravilima struke, te iz razloga jer je vještak u cijelosti odgovorio na sva pitanja suda odnosno stranaka te otklonio primjedbe tuženika.

27. Iskaz svjedoka Tomislava Haraminčića sud je prihvatio u dijelu u kojem je naveo da pogon u kojem se nalazila pila na kojoj se ozlijedio osiguranik tužitelja zapravo nikada niti nije pušten u rad, niti su ti strojevi korišteni, a pila nije bila atestirana niti puštena u pogon, te u dijelu u kojem je naveo kako radno mjesto na pili na kojoj je ozlijeđen Julije Štuban nije bilo njegovo radno mjesto niti radno mjesto bilo kojeg radnika, a s obzirom na to da niti jedan radnik nije bio raspoređen na to radno mjesto, jer ono nije bilo u funkciji. U tom dijelu iskaz svjedoka suglasan je sa utvrđenjem iz Zapisnika o inspekcijskom nadzoru od 25. kolovoza 2009. (list 10-12 spisa) iz kojeg proizlazi da je do nesretnog događaja došlo na stroju za obradu drva koji nije uključen u proizvodni proces.

27.1. U ostalom dijelu sud nije posebno cijenio iskaz navedenog svjedoka jer nema neposrednih saznanja o štetnom događaju budući da se u vrijeme kada se on dogodio nalazio na godišnjem odmoru.

28. Na temelju rezultata dokaznog postupka sud je utvrdio da se štetni događaj dogodio kada je osiguranik tužitelja Julije Štuban samoinicijativno pristupio obavljanju posla-popravljanju drvenih paleta na predmetnoj pili, a na koje poslove uopće nije bio raspoređen pri čemu se radilo stroju koji je bio isključen iz proizvodnog procesa, te se nalazio u odvojenoj prostoriji od ostalih strojeva koji su se redovito koristili u proizvodnom procesu. Da je osiguranik tužitelja Julije Štuban bio svjestan kako u trenutku nastanka nesreće na radu predmetna pila nije bila uključena u proizvodni proces te da je bila izdvojena iz proizvodnog pogona proizlazi iz njegove izjave (list 14 spisa) u kojoj je naveo da je ušao u prostor stare stolarije koja se koristi kao pomoćno skladište i u kojoj se nalazi stolarski stroj-kružna pila na kojem se dogodila ozljeda, a koji se povremeno koristi za sitnije prepravke na drvenim daskama ili elementima, a da se nesreća dogodila kada je želio prepraviti komad hrastovog elementa dok iz Zapisnika o inspekcijskom nadzoru (list 10-12 spisa) proizlazi da je osiguranik tužitelja tog dana obavljao poslove procesa sušenja drva u sušari, punjenje i pražnjenje sušare, nadzor nad kotlovnicom i pakiranje briketa te prijevoz robe viličarem iz sušare u pogon parketare, dakle da nije bio raspoređen na poslove popravljivanja drvenih elemenata, a što potvrđuje i iskaz svjedoka Tomislava Haraminčića iz kojeg proizlazi da je posao osiguranika tužitelja uključivao rad na mjestu sušioničara, punjenje sušare te da njegov posao nije bio u proizvodnji niti za strojem niti je za takve poslove bio obučen.

29. Prema odredbi članka 77. stavak 1. i 2. ZZR i članka 78. stavak 3. ZZR radnik je dužan obavljati poslove s dužnom pozornošću te pri tome voditi računa o svojoj sigurnosti i zdravlju, kao i sigurnosti i zdravlju drugih osoba na radu i to na način da prije početka rada pregleda mjesto rada te o uočenim nedostacima izvijesti poslodavca ili njegovog ovlaštenika te da odmah izvijesti poslodavca ili njegovog ovlaštenika te svojeg povjerenika o svakoj činjenici za koju opravdano smatra da predstavlja

neposrednu opasnost po sigurnost i zdravlje kao i o bilo kojem nedostatku u sustavu zaštite na radu.

29.1. S tim u vezi valja istaknuti da je sud utvrdio kako osiguranik tužitelja nije bio stručno osposobljen za rad sa predmetnom pilom, što međutim, u konkretnom slučaju nije bilo od utjecaja jer je predmetnom poslu pri obavljanju kojeg se dogodilo ozljeđivanje osiguranik tužitelja pristupio bez naloga poslodavca ili neposredno naređene osobe, dakle samoinicijativno. Iz tog razloga nije odlučno je li osiguranik tužitelja bio stručno osposobljen za rad sa predmetnom pilom, odnosno navedena činjenica ne može se stavljati poslodavcu na teret.

30. Međutim, prema odredbi članka 43. stavak 2. i 3. ZZR poslodavac je dužan osigurati da sredstva rada i osobna zaštitna sredstva u svakom trenutku budu u ispravnom stanju, te ne smije staviti u uporabu sredstva rada i osobna zaštitna sredstva ako nisu izrađena u skladu s propisima zaštite na radu i ako nisu ispravna (stavak 3.).

31. Dovevši u vezu nalaz i mišljenje sudskog vještaka Damira Mikeca sa sadržajem Zapisnika o inspekcijskom nadzoru od 25. kolovoza 2009., sadržajem izjave osiguranika tužitelja Julija Štubana i iskazom svjedoka Tomislava Haraminčića sud je utvrdio da u konkretnom slučaju tuženik kao poslodavac nije provodio sve potrebne mjere zaštite na radu čime je postupao u protivnosti s odredbom članka 43. stavak 2. i 3. ZZR jer, iako je predmetnu pilu isključio iz redovnog radnog procesa, nije ju na siguran i nedvojben način učinio nedostupnom budući da se ona i nadalje nalazila u prostoriji koja nije bila zaključana i bila je dostupna radnicima te je bilo omogućeno da se ona uključi u struju iako prema mišljenju sudskog vještaka nije bila u ispravnom stanju jer je s noža pile bio skinut štitnik koji onemogućava da prsti ili ruke osobe koja rukuje tom pilom dođu u doticaj s nožem i da dođe do ozljede. Sud je također utvrdio da osiguranik tužitelja Julije Štuban kritične zgode nije postupao u skladu s odredbom članka 77. stavak 1. ZZR te da prilikom uporabe pile nije primijenio dužnu pažnju, a imajući u vidu da je vidio da pila nema razdjelni klin i zaštitnu kapu, ali ju je svejedno odlučio upotrijebiti.

32. Odredbom članka 165. ZOMO propisano je da se na naknadu štete Zavodu i nepripadne isplate, odnosno stjecanja bez osnove primjenjuju isključivo odgovarajuće odredbe propisa kojim se uređuju obvezni odnosi i odgovarajuće posebne odredbe toga Zakona, osim ako taj Zakon ne propisuje drukčije.

32.1. Odredbom članka 1067. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, dalje ZOO) propisano je da se vlasnik opasne stvari oslobađa odgovornosti ako dokaže da šteta potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti (stavak 1.), i ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći, ni otkloniti

(stavak 2.). Stavkom 3. istog članka propisano je da se vlasnik oslobađa odgovornosti djelomično ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete.

32.2. Odredbom članka 15. stavak 2. ZZR propisano je da se poslodavac može osloboditi odgovornosti ili se njegova odgovornost može ograničiti prema općim propisima obveznog prava, ako se radi o događajima nastalim zbog izvanrednih i nepredvidivih okolnosti, odnosno više sile, a na koje poslodavac unatoč njegovoj dužnoj pažnji nije mogao utjecati (stavak 2.).

33. Slijedom navedenog, na temelju izvedenog dokaznog postupka sud je utvrdio kako je u konkretnom slučaju tuženik omogućio korištenje neispravne pile, dok osiguranik tužitelja prilikom rukovanja s takvom pilom nije primijenio dužnu pažnju te ju je odlučio upotrijebiti iako nije imala zaštitnu napravu i nije bilo razdvojnog klina. Stoga sud ocjenjuje da u konkretnom slučaju tuženik nije poštivao mjere zaštite na radu propisane odredbom članka 43. stavak 2. i 3. ZZR dok je svojim postupanjem osiguranik tužitelja Julije Štuban pridonio nastanku štete u smislu odredbe članka 1067. stavak 3. ZOO i to u omjeru od 50% jer je upotrijebio predmetnu pilu samovoljno, a ne po nalogu poslodavca i postupajući suprotno odredbama članka 77. stavak 1. ZZR i iako je znao da se ona ne koristi u proizvodnom procesu i iako je vidio da nije u ispravnom stanju odnosno da nema i razdvojni klin.

34. Slijedom iznijetih razloga, na temelju odredbe članka 15. stavak 2. ZZR u vezi s odredbom članka 1067. stavak 3. ZOO sve u vezi s odredbom članka 162. stavak 3. ZOMO sud je utvrdio da tužitelj osnovano potražuje iznos od 7.922,00 eura¹⁹/59.688,31 kuna. Naime, tužitelj je tužbom tražio isplatu iznosa od 17.426,25 eura²⁰/131.298,09 kuna. Sud je utvrdio da je osiguranik tužitelja pridonio nastanku štete u omjeru od 50%, odnosno u vezi s tužbenim zahtjevom u iznosu od 8.713,13 eura²¹/65.649,08 kuna. Međutim, budući da je prihvatio tuženikov prigovor zastare u iznosu od 791,13 eura²²/5.960,77 kuna, sud je prihvatio tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužitelj traži isplatu iznosa od 7.922,00 eura²³/ 59.688,31 kuna s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim na iznos od 4.627,05 eura²⁴/34.862,51 kuna od 28. svibnja 2020. do isplate i na iznos od 3.294,95 eura²⁵/24.825,80 kuna od 26. travnja 2022. do isplate, te je presuđeno kao u točki I. izreke ove presude. Pritom se napominje da je sud sve iznose označavao dvojno, a budući da tužitelj do zaključenja glavne rasprave tužbeni zahtjev nije iskazao u valuti euro u skladu sa Zakonom o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine" broj: 57/2022, 88/2022).

¹⁹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

²⁰ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

²¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

²² Fiksni tečaj konverzije 7,53450

²³ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

²⁴ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

²⁵ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

35. Tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužitelj traži isplatu iznosa od 9.504,26 eura²⁶ /71.609,85 kuna s pripadajućim zakonskim zateznim kamata odbijen je na temelju odredbe članka 1067. stavak 3. ZOO u vezi s odredbom članka 15. stavak 2. ZZR i članka 162. stavak 3. ZOMO te je presuđeno kao u točki II. izreke ove presude.

36. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 4. ZPP kojom je propisano da ako su stranke djelomično uspjele u parnici u približno jednakim dijelovima, sud može odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove.

36.1. Imajući u vidu da je u konkretnom slučaju tužitelj s osnovom tužbenog zahtjeva uspio u omjeru od 50% i s visinom u omjeru od 45,46%, dok je tuženik s osnovom uspio u omjeru od 50% i s visinom u omjeru od 54,54%, to je tužitelj u sporu uspio sa 47,73%, a tuženik sa 52,27% tužbenog zahtjeva slijedom čega sud ocjenjuje da je u konkretnom slučaju opravdano primijeniti odredbu članak 154. stavak 4. ZPP i odlučiti da svaka stranka, a i umještač snose svoje troškove parničnog postupka zbog čega je, na temelju odredbe članka 154. stavak 4. ZPP u vezi s odredbom članka 206. stavak 1. ZPP odlučeno kao u točki III. izreke ove presude.

Velika Gorica, 15. listopada 2026.

Dokument je elektronički potpisan:

Ivana Klaić
Žlepalo

Vrijeme potpisivanja:

15-10-2026
09:05:20

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
2.5.4.97=#OC1156415448522D3332323834373339343739
OU=Signature
S=Klaić Žlepalo
G=Ivana
CN=Ivana Klaić Žlepalo

Sutkinja:

Ivana Klaić Žlepalo

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta na kojem je presuda objavljena ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, bez obzira je li na isto pristupila, odnosno u roku od 15 dana od dana primitka presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi pisano putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, a o žalbi odlučuje županijski sud.

²⁶ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

Broj zapisa: **9-3088e-aa1ed**

Kontrolni broj: **02d74-7e422-99878**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Ivana Klaić Žlepalo, O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.